

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.367 van 28 juni 1999
in de zaak A. 77.091/X-7951.**

In zake : 1. Dirk LAPAGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BOUTMANS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Lombardenvest 22,
2. Patrick DE CNODDER,
wonende te 2550 KONTICH,
Zilverbergstraat 12,
3. Paulus VAN ELZEN,
wonende te 2550 KONTICH,
Zilverbergsraat 14,
4. Wilhelm GELDOLF,
wonende te 2550 KONTICH,
Eertbrugge 5

tegen :

1. de gemeente KONTICH,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN PASSEL,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 146,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkomen de partij :

Paul WUYTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PUTZEYS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 390, bus 12.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk LAPAGE,
Patrick DE CNODDER, Paulus VAN ELZEN en Wilhelm GELDOLF
op 13 januari 1998 hebben ingediend om de vernietiging
te vorderen van het besluit van 20 mei 1997 van het
college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Kontich waarbij aan Paul WUYTS de vergunning wordt verleend voor het "bouwen van een schietstand en club-huis", aan de Zilverbergstraat 5 te Kontich;

Gelet op het arrest nr. 73.505 van 6 mei 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 30 juli 1998 ;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1998 die de tussenkomst van Paul WUYTS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-wnd. afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. BUYCK die, loco Advocaat E. BOUTMANS verschijnt voor verzoekers, van Advocaten P. VAN PASSEL en C. SERVAIS, die verschijnen voor de eerste verwerende partij, van

Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat J. PUTZEYS, die verschijnt voor de tussenkomen de partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-Wnd. Afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich op 30 maart 1995 aan Paul WUYTS een bouwvergunning heeft verleend "voor het bouwen van een clubhuis" aan de Zilverbergstraat 5 te Kontich, bestaande uit een hoofdgebouw, 'clubhuis' genoemd, omvattende twee ondergrondse schietbanen, op het gelijkvloers een vergaderzaal, bergingen en nutsruimten en twee bovengrondse schietbanen en op de eerste verdieping een appartement en een ten oosten van het hoofdgebouw losstaande ondergrondse schietbaan van 94 m lang; dat op 3 juli 1995 verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging van bedoelde bouwvergunning hebben gevraagd onder nr. A. 64.374; dat bij besluit van 12 februari 1996 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich de bouwvergunning van 30 maart 1995 heeft ingetrokken en een bouwvergunning heeft verleend "voor het bouwen van een clubhuis met schietstand"; dat bedoeld collegebesluit goedkeuring hecht aan dezelfde bouwplannen als deze vergund op 30 maart 1995 met dien verstande dat de hoofdconstructie wordt ingeplant op 20 m van de perceelsgrens en dat akte wordt genomen "van de verzaking door de heer WUYTS van de aanvraag tot bouwen van een lange ondergrondse schietstand tussen het hoofdgebouw en de oude spoorwegbedding"; dat deze bouwvergunning van 12 februari 1996 op vraag van verzoekers achtereenvolgens werd geschorst en vernietigd bij de arresten

nrs. 64.474 van 11 februari 1997 en 71.744 van 11 februari 1998; dat inmiddels Paul WUYTS op 24 maart 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich een bouwaanvraag heeft ingediend voor "het bouwen van een schietstand en clubhuis"; dat blijkens de bij de bouwaanvraag gevoegde plannen, de aanvraag betrekking heeft op het bouwen van een clubhuis, met twee ondergrondse schietbanen, op het gelijkvloers een cafetaria, een vergaderruimte, nutsruimten en twee bovengrondse schietbanen, op de eerste verdieping een appartement en een ten westen van het hoofdgebouw losstaande ondergrondse schietbaan van 103,60 m; dat de aanvraag op 20 mei 1997 bij het thans bestreden besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich werd ingewilligd; dat bedoeld besluit op vraag van verzoekers werd geschorst bij arrest nr. 73.505 van 6 mei 1998;

Overwegende dat verzoekers verklaren dat zij van de bestreden bouwvergunning van 20 mei 1997 eerst op 17 november 1997 hebben kennis gekregen via de raadsman van de gemeente Kontich zodat het annulatieberoep dat op 13 januari 1998 werd ingesteld ontvankelijk is; dat zij erop wijzen dat "geen van hen enige wijziging aan de bouwplaats (heeft) gemerkt (daar) men niet (vergete) dat de gebouwen en (ondergrondse) schietbanen al lang grotendeels afgewerkt en in feite ook in gebruik waren (schorsing of niet) (,dat) voor zover zij weten er sedert de aflevering van de nieuwe vergunning geen werken (zijn) uitgevoerd, althans geen zo belangrijke werken die voor hen een aanwijzing inhielden dat er een derde bouwvergunning was verleend"; dat verzoekers daaraan toevoegen dat geen van hen enig nieuw bericht heeft gemerkt, wat geen verbazing hoeft te wekken, nu zij aan de kant van de Zilverbergstraat wonen en dat "bovendien gelet op de lopende procedure het niet in de lijn (lag) van de verwachtingen van een normaal oplet-tend burger, dat er een nieuwe vergunning zou worden

uitgereikt"; dat in dat verband verzoekers doen gelden wat volgt :

"Er is manifest, vanwege het gemeentebestuur en de heer WUYTS list in het spel. Zij wisten immers uiteraard dat de tweede procedure nog liep en -in tegenstelling tot wat zij in de eerste procedure heeft gedaan- heeft de gemeente Kontich de tweede bouwvergunning niet ingetrokken, kennelijk met als enige bedoeling de verzoekers in de tweede en ook huidige procedure in de waan te laten dat er nog niets aan de juridische toestand veranderd was, en dat zij gewoon de uitspraak van de Raad van State afwachtte.

Met andere woorden : het openbaar bestuur, dat zeer goed op de hoogte is van de positie en het belang van de vier verzoekende bestuursorganen, verleent achter hun rug een bouwvergunning, die hen in hun belang schaadt, welke vergunning onverenigbaar is met het voortbestaan van de eerdere, waartegen nog een procedure tot vernietiging liep. Toch trekt zij die eerste (tweede !) vergunning niet in, in de hoop dat verzoekers niets zullen merken en hen zo te verschalken en in de termijnval te laten lopen. Een dergelijke kwaadwillige, minstens onoprechte houding van het bestuur mag niet worden beloond door een strikte toepassing, ten nadele van verzoekers, van het beginsel dat de burger over zijn rechten moet waken. Aan verzoekers kan niet verweten worden onvoldoende waakzaam te zijn. Zij konden (mochten zelfs) niet verwachten dat het gemeentebestuur hen opzettelijk zou trachten te passeren";

dat verzoekers tenslotte doen gelden wat volgt :

"Tenslotte bevat de aangevochten bouwvergunning aan het eind de vermelding : Beroep door derden ... Tegen deze vergunning kan beroep ingesteld worden bij de Raad van State binnen de zestig dagen na de kennisgeving ... Deze vermelding verbindt de afleverende overheid en heeft tot gevolg dat de termijn van zestig dagen alleszins slechts kan ingaan bij een kennisgeving, welnu er is geen kennisgeving geweest";

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat het beroep te laat is ingesteld; dat zij vooreerst uiteenzet dat het hoofdgebouw was afgewerkt nog vooraleer de bouwvergunning van 30 maart 1995 bij besluit van 12 februari 1996 werd ingetrokken, dat zij op dezelfde dag de aanvraag opnieuw heeft ingewilligd

mits het hoofdgebouw in te planten op 20 meter, hetgeen door een "gelukkige omstandigheid" beantwoordt aan de "werkelijkheid", dat in deze tweede bouwvergunning de aanvrager heeft verzaakt aan de ondergrondse schietstand ten oosten van het hoofdgebouw, dat na de schorsing bij arrest nr. 64.474 van 11 februari 1997 van de tweede bouwvergunning, de aanvrager een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend "met vooreerst het hoofdgebouw zoals het er daadwerkelijk staat ingevolge het bouwen op basis van de vergunning van 30.3.1995 die echter ingetrokken is en op basis van de vergunning van 12.02.1996 -nog steeds voor de Raad van State bestreden- met daarenboven de lange schietstand ditmaal aan de andere zijde van het hoofdgebouw dan oorspronkelijk was voorzien", dat "de werken worden uitgevoerd van 19 augustus 1997 tot 16 oktober 1997, het zeer grote, zeer belangrijke werken (zijn) die duidelijk te onderscheiden waren van het gebouw dat in exploitatie was sinds begin 1996, er een enorme put (moest) worden gegraven en hiertoe er transport van vrachtwagens (is), er bouwkransen en graaftoestellen op de werf (zijn)", dat de enorme omvang van de werken blijkt uit foto's, verklaringen en stukken van de aannemers, evenals uit een inspectieverslag i.v.m. de veiligheid op de bouwwerf van 18.08.1997, dat "niemand in de buurt van deze werken deze werken niet (kan) hebben opgemerkt", dat de vergunning van 12.02.1996 die nog bestreden werd door verzoekers helemaal geen lange ondergrondse schietstand bevatte en verzoekers dit wisten, dat "indien zij derhalve zien, wat zij niet te goeder trouw kunnen loochenen, dat er werken in uitvoering zijn aan deze lange schietstand, zij (hadden) moeten weten dat er inderdaad een nieuwe vergunning was verleend, tenzij zij veronderstelden dat de heer WUYTS dit zou bouwen zonder enige vergunning, wat niet mag worden aangenomen en waartegen zij dan ook andere maatregelen hadden kunnen nemen"; dat de eerste verwerende partij van de bouwwerken de volgende beschrijving geeft :

"Sinds januari 1996 was de hoofdconstructie afge-
werkt en in gebruik. Er waren geen bouwwerken meer in
1996 en de eerste helft van 1997.

De aanvang der werken vond plaats op 19 augustus
1997 en deze nieuw vergunde werken werden beëindigd
op 16 oktober 1997. Deze verklaring van de heer WUYTS
wordt bevestigd door de aannemers die instonden voor
het bouwen van de ondergrondse schietstand, met name
A.B.M. BVBA, gevestigd te Wuustwezel, Everdijkruis 12
en de BVBA WUYTS & Zoon die instonden voor de graaf-
werken van de bouw; gestart op 19 augustus 1997;

Tijdens deze werken werd o.m. een hoge bouwkraan
opgericht en deze bleef ter plaatse tot de beëindi-
ging van de werken.

Er diende een 5m diepe bouwput uitgegraven te
worden over een lengte van niet minder dan 103,60m en
een breedte van 8 meter. Deze bouwput startte langs
het hoofdgebouw (in de richting van de perceelsgrens
aan de Zilverbergstraat) dat op dat ogenblik al
opgetrokken was en liep door tot aan de achterzijde
van het perceel, alwaar thans de huidige toegangsweg
is gelegd. Er werden letterlijk tonnen en tonnen
aarde uitgegraven en opgestapeld op het perceel en
vervolgens afgevoerd met talrijke transporten.

De hoogte van deze uitgegraven grond laat absoluut
niet toe te veronderstellen dat verzoekers deze
graafwerken niet zouden hebben gezien.

Er diende een grote betonnen constructie gemaakt
te worden. Hiervoor werden grote platen aangewend en
honderden holle welfsels die moesten worden aange-
voerd en vele vrachtwagens stortbeton. Daar dit beton
in beweging moet blijven, blijven de motoren draaien
en draaien ook de grote rood-witte trommels. Dit kan
niet anders worden aanzien dan als bestemd voor een
belangrijke bouwwerf. Voor het lossen van dit beton
wordt een huizenhoge losdarm gebruikt die vanop een
vrachtwagen wordt bediend.

De kleinere betonmolens maken de ganse dag lawaai.

Het machinaal polieren van de betonnen vloer moet
ononderbroken worden uitgevoerd, zodat dit 's nachts
werd verdergezet met verlichting op de werf (zie
foto's). Van de desbetreffende bouwwerken werden
foto's genomen. Deze foto's tonen de massieve opsta-
peling van uitgegraven grond aan, de diepte van de
bouwput, de bulldozers, de hoge bouwkraan, etc.

Bovendien werden er foto's genomen van op de werf
in de richting van verzoekers toe teneinde aan te
tonen dat deze werkelijk niet deze bouwwerken hadden
kunnen missen. Hoewel de bouwwerken startten tijdens
de vakantieperiode in de tweede helft van de maand
augustus, liepen zij door tot na september, en werden
pas beëindigd op 16 oktober 1997";

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoekers niet antwoorden op de exceptie van de eerste verwerende partij;

Overwegende dat van haar kant de tussenkomende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst opwerpt dat het beroep verjaard is; dat zij de exceptie staakt als volgt :

"(...)

Aangestipt wordt dat verzoekers in kennis waren gesteld geweest van het volledig dossier van de twee eerste vergunningen door inzage van de administratieve dossiers in de door hen voor de raad gevoerde procedures.

In de eerste vergunning (1995) is een lange (94 m) schietbaan voorzien ten Westen (lees : ten oosten) van het clubhuis, tussen clubhuis (met de andere schietbanen van achter) en de groene zone (oude spoorweg); deze schietbaan werd nooit verwezenlijkt en dat kon iedereen bemerken.

Ter gelegenheid van de tweede procedure, heeft de heer WUYTS hieraan verzaakt en werd de vergunning op dat punt geweigerd. Dit kan verzoekers niet ontsnapt hebben.

De derde -en nu bestreden- vergunning voorziet in het aanleggen van een lange schietbaan, buiten het clubhuis en ten Oosten (lees : ten westen) ervan, dus tussen de steenweg en de woonwijk en het clubhuis.

Er bestaat dus wel degelijk een evident verschil tussen de drie vergunningen en dit verschil kan aan een doorsnee toeschouwer niet ontsnappen. Indien het niet uit de 'bewoording' van de aanvraag blijkt, dan blijkt het ongetwijfeld uit de inherente bijlagen, t.t.z. de plannen waarvan verzoekers kennis hadden.

Wanneer dus de werken in 1997 werden hervat, moesten zij noodzakelijkerwijze weten dat het niet kon gaan om de verdere uitbating van de tweede vergunning.

(...)

in 1996, waren de werken (clubhuis met korte schietbanen) op 7 februari beëindigd. Vanaf dat ogenblik werden er geen werken meer uitgevoerd.

in 1997, komt op 11 februari het schorsingsarrest van de tweede vergunning, maar dit arrest heeft geen feitelijke invloed vermits de tenuitvoerlegging van de vergunning sinds één jaar, voor wat de uitvoeringswerken betreft, beëindigd was.

Wat er ook van zij, vanaf 11 februari 1997, was het voor de tussenkomende partij juridisch onmogelijk nog enige werken uit te voeren. In feite was het trouwens zo. Verzoekers wisten dat geen enkel werk wettelijk mogelijk was.

Wanneer dus op 19 augustus en tot 16 oktober 1997, -twee maanden- door de tussenkomende partij uitgravings- en betonneringswerken werden uitgevoerd, dan moesten verzoekers weten dat, ofwel de tussenkomende partij een overtreding beging (tweede bouwvergunning was geschorst) ofwel dat er iets nieuws aan de gang was en hadden zij dan de verplichting te informeren.

(...)

Men zal aandacht schenken aan de zeer voorzichtige uitdrukking van verzoekers stelling : 'geen van hen heeft gemerkt; voor zover zij weten, althans geen belangrijke werken 'dus wel andere, niet belangrijke' ? (...) Zij zullen niets opmerken, enz... !

Het is voor verzoekers onmogelijk staande te houden dat zij de werken niet zouden opgemerkt hebben na 18 maanden volledige stilte op de werf en nu zij wisten dat uitvoering van nieuwe werken verboden was.

(...)"

dat de tussenkomende partij tenslotte erop wijst dat de werken, gelet op hun omvang onmogelijk, zelfs op een afstand van honderden meters, onopgemerkt konden blijven;

Overwegende dat verzoekers in de memorie van wederantwoord laten gelden dat zij op de aangekondigde exceptie van de tussenkomende partij in hun verzoekschrift hebben geanticipeerd; dat zij nog verklaren wat volgt :

"Er wordt nogmaals verwezen naar het verzoekschrift : het bestuur dat in de gegeven omstandigheden de nieuwe bouwvergunning via geen enkel kanaal aan de mensen, met wie zij in proces ligt, bekendmaakt, handelt in strijd met het fairplaybeginsel en komt te kort aan zijn essentiële rol van dienstverlening en informatie aan de burger. Door die inbreuk op de regels van behoorlijk bestuur, verliest zij het recht om zich te beroepen op de beweerde nalatigheid van de burger om zelf initiatieven te nemen om zich van de juridische toestand op de hoogte te stellen. Uiteraard mag de overheid haar turpitude niet inroepen, zij heeft bovendien een positieve voorlichtings-

plicht en fairplayplicht, waarbij zij alle burgers als gelijken moet behandelen en niet één burger, met wie zij het op een akkoord heeft gegooid, mag bevoordelen";

Overwegende dat in de laatste memorie de tussenkomen de partij stelt wat volgt :

"Men mag de wijze waarop de verzoekende partijen formeel op de hoogte werden gesteld van het bestaan van het instrumentum, zijnde de derde vergunning, betreuren; men mag de schending van het 'beginsel van fair play', dat nieuw is in het belgisch administratief recht, inroepen, een feit blijft een feit : de reusachtige werken werden aangevat en tot hun einde gebracht gedurende een periode die onmogelijk door een andere dan de derde vergunning kon gedekt worden. De tussenkomen de partij betreurt deze gang van zaken maar mag er geen slachtoffer van worden";

Overwegende dat bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of ervan kennis konden hebben, gebruik makend van de hen door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw geboden mogelijkheid om er ten gemeentehuize inzage van te nemen; dat op derden belanghebbenden de verplichting rust om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van het hen wettelijk toegekende inzagerecht; dat deze termijn ingaat de dag waarop zij, aan de hand van wat zij kunnen vaststellen op de plaats waar de vergunde bouwwerken worden uitgevoerd, zich ervan rekenschap dienen te geven dat krachtens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans het decreet betreffende de

ruimtelijke ordening, voor de uitvoering van die werken een bouwvergunning vereist is, en dat zij bijgevolg redelijkerwijze moeten of kunnen veronderstellen dat een vergunning is afgegeven; dat het zaak is van de partij die opwerpt dat de verzoeker kennis had of had kunnen hebben van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren;

Overwegende dat terzake het dossier van de gemeente Kontich aantoonde dat tussen 19 augustus 1997 en 16 oktober 1997 werken werden uitgevoerd die beantwoorden aan de beschrijving die de gemeente Kontich ervan geeft in de memorie van antwoord; dat deze werken onmogelijk aan de aandacht van verzoekers -die geburen zijn- konden ontsnappen; dat niet begrijpelijk is hoe verzoekers ertoe komen in het verzoekschrift zonder meer te verklaren dat "sedert de aflevering van de nieuwe vergunning geen werken werden uitgevoerd, althans geen zo belangrijke werken die voor hen een aanwijzing inhielden dat er een derde bouwvergunning was verleend"; dat deze bewering onmiskenbaar indruist tegen de gegevens van het dossier; dat voorts verzoekers noch in de memorie van wederantwoord, noch in de laatste memorie een aanvaardbare uitleg geven voor het feit dat zij zich geen rekenschap hebben gegeven van de werken in uitvoering; dat verzoekers zelfs niet opperen en overigens bezwaarlijk zou kunnen worden aangenomen dat de achtereenvolgende vergunningen, waarvan de eerste een regularisatievergunning is en de tweede en de derde, behoudens de ondergrondse schietstand, eveneens, hen in dwaling zouden hebben gebracht over de draagwijdte van de respectieve vergunningen; dat in dat verband de eerste verwerende partij en de tussenkomen partij terecht erop wijzen dat verzoekers de eerste en de tweede vergunning kennen en bovendien erover beschikken en dat de plannen die erbij horen duidelijk doen blijken dat zij geen toelating verlenen voor een ondergrondse schietstand ten westen van het gebouw; dat zelfs niet de

bedenking kan worden gemaakt dat mogelijks bij verzoekers verwarring is ontstaan omdat werken elkaar opvolgden, aangezien blijkt en verzoekers niet tegenspreken dat tussen 12 februari 1996, datum van de tweede vergunning en 19 augustus 1997, datum waarop de werken vergund bij het bestreden besluit werden aangevat, zijnde een tijdspanne van 18 maanden, hoegenaamd geen werken werden uitgevoerd; dat het in de rede ligt dat, wanneer zij tussen 19 augustus 1997 en 16 oktober 1997 werken konden waarnemen ten westen van het hoofdgebouw, verzoekers zich rekenschap hadden moeten geven dat andermaal voor het betrokken terrein een bouwvergunning was gegeven; dat zij, zo zij daarover enige twijfel konden hebben, zekerheid hadden moeten verwerven door gebruik te maken van hun inzagerecht;

Overwegende dat verzoekers dit alles echter uit de weg gaan en de stelling verdedigen dat, gelet op de voorgaanden van de zaak, op de "listen" van de gemeente en van de aanvrager en op het beginsel van fair-play, de exceptie moet worden afgewezen;

Overwegende dat de Raad van State geen listig optreden in de zaak onderkent; dat de eerste vergunning door de gemeente werd ingetrokken gelet op het standpunt van de auditeur in de zaak A. 64.374; dat een intrekking van de tweede vergunning zeker duidelijkheid zou hebben geschapen doch de ontstentenis van intrekking zonder enige invloed is op het al of niet tijdig instellen van het annulatieberoep tegen de vergunning die in de plaats is gekomen; dat de omstandigheid dat tegen de eerste en de tweede vergunning procedures lopen of gelopen hebben, de gemeente Kontich niet verbiedt om een derde vergunning uit te reiken wanneer daarvoor een aanvraag wordt ingediend en hieruit evenmin de verplichting volgt deze vergunning, om redenen van fair-play, buiten elke wettekst om ter kennis te brengen aan de burens die bij het geschil zijn

betrokken; dat hoe dan ook terzake dergelijke kennisgeving niet nodig was, aangezien nogmaals, de werken aan de westkant van het clubhuis zichtbaar waren en bovendien van die aard dat verzoekers zich zonder enig probleem rekenschap ervan konden geven dat een nieuwe bouwvergunning was verleend;

Overwegende dat de bestreden vergunning vermeldt wat volgt :

"Tegen deze vergunning kan beroep ingesteld worden bij de Raad van State binnen de zestig dagen na de kennisgeving";

Overwegende dat aangezien bouwvergunningen niet aan derden moeten worden ter kennis gebracht, de aangehaalde vermelding niet voor hen is bestemd; dat verzoekers zich tevergeefs erop beroepen;

Overwegende dat het beroep te laat is ingesteld; dat de excepties gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De bij het arrest nr. 73.505 van 6 mei 1998 bevolen schorsing wordt opgeheven.

Artikel 3.

De kosten van het geding, bepaald op zesenvijftigduizend frank, komen ten laste van verzoekers, elk voor een vierde.

De kosten van de tussenkomst in het beroep tot nietigverklaring, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.